

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta " 2.—
za četr leta " 1.—

Naročnina se pošilja
upravljevalcu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovredi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Stev. 12.

V Mariboru, dne 19. marca 1903.

Tečaj XXXVII.

„Slovensko društvo“ v Mariboru.

»Slovensko društvo« v Mariboru je sicer tekom zadnjih let vsled lastne krivde kakor tudi vsled nastalih, spremenjenih razmer mnogo izgubilo od svojega nekdanjega pomena in ugleda, vendar še je vedno ostalo važno politično društvo, važno zaradi tega, ker se njegovo delovanje razteza na mariborski, od sovražnikov tako napadani in zaželeni okraj in ker se v njem zbira tudi slovensko mariborsko razumništvo, kojega politično mišenje ni brez pomena in upliva za Spodnji Štajer. Dne 15. t. m. je imelo »Slovensko društvo« občni zbor. Udeležba je bila večja kakor običajno. Zastopane so bile mnoge občine mariborskoga okraja po svojih vrлиh županijah. Častno zastopani so bili tudi Studenci, neustrašena slovenska straža pred mestom Mariborom. Izmed poslancev sta došla državna poslanca dr. Ploj in Robič, poslanec g. Žičkar pa je poslal brzjavnim potom pozdrav in izjavo, da se pridružuje sklepom mariborskoga političnega društva.

Poročila poslancev.

Državni poslanec dvorni svetnik g. d. r. Ploj oriše sedanji položaj Slovencev, osobito spodnjetajerskih Slovencev. Vlada bi morala biti nepristranska, a v istini se je postavila popolnoma na nemško stran. Za uradnike imenuje večinoma Nemce, slovenske sinove zapostavlja. Dovoljuje, da se slovenski narod blati in župuje. Slovenski poslanci torej ne

morejo podpirati vlade, ki je nam sovražna. Za pomnoženje vojaštva niso hoteli glasovati slovenski poslanci. Najmanj vojaštva dajejo državi Nemci, ker so ali meščani ali pa hribovci, največ pa Slovani, posebno Slovenci. A kako so razdeljene pravice? Največ pravic imajo Nemci, najmanj pa Slovani, posebno Slovenci. Poslanec se pritožuje, da vlada zmeraj očita poslancem, le ti so nevoljni nad postopanjem vlade, ljudstvo pa ne. To sicer ni res, a da bo tudi vlada izvedela mišljenje ljudstva, naj se pogosto prirejajo shodi, na katerih se razpravljajo tekoča politična vprašanja. Govornik še nazadnje pretresuje veliko potrebo enotne organizacije za celi Spodnji Štajer.

Tudi poslanec g. Robič povdarda potrebo enotne organizacije in še večjo potrebo pogostih shodov, da se ljudstvo začne zanimati za politična vprašanja. Mnogo neuspehov je krivo, da nimamo velikoštevilnega kluba, kakor je bil nekdaj Hohenwartov klub, a tudi to je velika napaka, da imamo v klubu elemente, ki se ne upajo nikdar odločno proti vladi nastopati. Še ni dolgo, kar sta Spinčič in Bianchini, ki veljata sicer kot tako radikalna, kar tiko djala, ker ju je Körber lepo pogledal. Klub, v katerem je zbrana večina jugoslovanskih poslancev, dobil bo šele tedaj veljavno, kadar bo pokazal, da zna tudi obstruirati. Dokler tega ne pokaže, nas in naših zahtev ne bodo upoštevali.

Dr. Ploj izjavlja, da so štajerski slovenski poslanci v klubu vedno za odločno nastopanje proti vladi. Tako tudi pri vprašanju, kako se naj ravna klub pri brambnem

predlogu. Kranjske razmere vplivajo tudi na Dunaj. Slovenska liberalna stranka mora biti z vlado, vsled tega pa si tudi konservativna stranka ne upa odločno nastopati. Pri tiskovnem in brambnem predlogu so bili slovenski poslanci prijavljeni k besedi, a debata se je prej sklenila, in tako so besedo izgubili.

Kmet govori.

Najlepši dogodek celega političnega zborovanja pa je bil, ko se je dvignil izmed poslušalcev vrlo narodni kmet iz Jarenine Rošker ter zaprosil besede. Mož je že osivelih las, v obraz mu je začrtana velika resnost življenja, in glas se mu trese, ko začne govoriti. On omenja psovanja nemških časnikov, ki se gode v zadnjem času. Morilce, tatove nas imenujejo, in vse to mirno gledajo državne oblasti. Viharno odobravanje sledi vsakemu stavku. Nazadnje prosi poslance, naj tukaj storijo vse, da se zaprečijo v prihodnje takša zasramovanja slovenskega naroda.

Poslanec Berks.

Večkrat se je na shodu omenilo tudi čudno zadržanje poslanca Berksa v celjskem vprašanju. Prej se je pisalo, da je poslanec Berks zakrivil, da vlada misli prestaviti slovensko-nemške gimnazijalne razrede iz Celja v okolico. Poslanec Berks je to zanikal, a dobro poučeni nemški časniki trdijo te dni zopet to kot resnično dejstvo. Zadnji teden pa je vložil poslanec Berks predlog, naj se v proračunskem predlogu spremeni besedilo tako, da je svota 10.000 kron določena za zgradbo slovenske gimnazije v mestu Celje.

Listek.

Ivan Skuhala

kn.-šk. duh. svetovalec, dekan in župnik v Ljutomeru.
Črtice iz prijateljskega peresa.

(Konec.)

Pogreb gospoda dekana.

V petek, dne 20. februarja, je bil jasen zimski dan. Tanka snežena skorja, ki je pokrivala polje in ravan, se je solzila pod topimi žarki milaga solnca. Poti so bili zato kmalu postali mehki in polzki; a to ni zadrževalo ljudstva od pogreba. Od vseh strani je trumoma vrelo v Ljutomer. Iz Babinc, Cvena-Krapja, iz Noršinc, Cezanjevc in iz Stročje vesi videl si stopati požarnice ali ognjegasna društva proti Ljutomeru, da se v družbi z ljutomersko požarnico vdeležijo žalostne sijajnosti. Od Svetinj so prišli tamšnji veteranci celo s svojo dobro vbrano godbo.

Medtem so pa tudi mnogočastiti duhovniki dohajali od vseh strani, da skažejo svojemu predragemu sobratu zadnjo čast. Našeli smo jih 42, čeprav prekmurski č. gospodje sosedje niso mogli ta dan od doma, ker so po svojih cerkvah praznovali petindvajsetletnico papeževe izvolitve.

Točno ob pol 10. uri je g. kanonik Jernej

Voh iz Maribora, v vezi župnišča slovensko blagoslovil zemeljske ostanke svojega starega prijatelja, na to so pa čitalniški pevci na trgu pred župniščem zapeli pretresljivo žalostinko svojemu rajnemu predsedniku. Bridek jok je spremljal pesem in z venci obloženo krsto, v kateri smo prenesli hišnega gospodarja v zapisano župnijsko cerkev, da tam opravimo predpisane cerkvene molitve in se od njega dostenjno poslovimo.

Ker prostorna cerkev ni bila v stanu polovice pogrebnikov vsprejeti, so vrli požarniki zastražili pot po sredi cerkve, da je bilo gg. pevcem in mašnikom mogoče do velikega altarja priti; obsežno krsto so pa postavili sredi osirotele cerkve.

Nagrobnica v cerkvi.

Ko so se bile mrtvaške molitve natančno po našem obredniku odpele, je stopil že omenjeni g. kanonik Voh na leco, da je govoril nagrobnico, živim v tolažbo, rajnemu pa v slovo. Za rek si je odbral besede Kristusove: »Blagor krotkim, ker oni bodo posedli zemljo!« (Mat. 5. 4.) Začel pa je svoj nagovor približno tako-le:

Ves katoliški svet se danes veseli in raduje, da je ljubi Bog dal našemu sv. Očetu. slavno vladajočemu papežu Leonu XIII. učakati na prestolu sv. Petra nepričakovanih

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

25 let. V dolgi vrsti 262 njihovih prednikov je bilo le pokojnemu papežu Piju IX. tako, kakor sv. Petru dano, vladati cerkev božjo iz Rima 25 let. Zato danes naš premil. knez in škof v zboru ostalih gospodov kanonikov, častite duhovščine in vernega ljudstva pojejo v stolni cerkvi v Mariboru slovesno sv. mašo in zahvalno pesem: Te Deum. Taka hvala in zahvala kipi proti nebesom pa tudi iz milijona in miljona srce pobožnih kristjanov vsega sveta. Vse se veseli in raduje, mi — mi — mi pa danes že tretji dan žalujemo in vzdihujemo nad bridko izgubo. Pa tudi po vsej pravici žalujemo in tugujemo. Vi, pošteni ljutomerski župljeni, vi ste izgubili svojega dobrega očeta, ste izgubili svojega dušnega pastirja, mi pa smo izgubili duhovnega tovariša, milega prijatelja. Vsi skupaj smo pa izgubili moža, ki nam je bil vzor one čednosti, kateri je N. G. J. Kristus obljubil »zemljo živih« ali nebesa, rekoč: »Blagor krotkim, ker oni bodo posedli zemljo.«

V nadaljnji razpravi je gospod govornik predvsem povedal, kako sv. Avguštin in sv. Tomaž Akvinez označujeta krotkega človeka: »Krotki so tisti, pravita ta cerkvena učenika, ki se ne jezijo, se ne kregajo, se ne prepirajo, temveč rajši potprijo in molčijo.« — Potem je vskliknil: »Prosim Vas, predragi mi poslušalci, povejte Vi, ki ste pokoj. gospoda

ne pa izven mesta. Pri tem pa je poslanec Berks namenoma prezrl svoje slovenske tovariše ter si poiskal podpisov pri drugih poslancih. Gosp. dr. Brumen obsoja odločno to postopanje, a meni, da so tukaj pred vsem v Celju poklicani, da se oglašijo.

Sklepi zborovalcev.

Ko se je še govorilo o zapostavljanju slovenskih učiteljev in o nekih dogodkih v Studencih, sprejeli so se naslednje resolucije:

I. Dne 15. marca 1903 v Mariboru zbrani zborovalci na občnem zboru »Slovenskega društva« izjavljajo zaupanje navzočima državnima poslancema z naročilom, naj delujeta na to, da se zastopniki slovenskega naroda in vseh Jugoslovanov postavijo v odločno opozicijo proti sedanji vladi, da se poslužujejo sami in v zvezi z drugimi slovenskimi poslanci po možnosti vseh opozicijskih sredstev; osobito pa želijo, da se ob vsaki priliki najodločneje pojasnjujejo krivice, ki se nam gode od uprave in pravosodja ter posebej še krivice štajerske deželne vlade.

II. Pri občnem zboru »Slov. društva« dne 15. marca 1903 v Mariboru zbrani Slovenci pričakujejo, da bodo slavna vlada takoj začela z vsemi potrebnimi pripravami za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani in da čimprej ustanovi ta za razvoj jugoslovenskih narodov in Avstriji nujno potrebni učni zavod. Od slovenskih poslancev pa pričakujemo, da bodo vlado pri vsaki priložnosti opozarjali na nujno potrebo tega zavoda in da se vedno potezajo z vsemi močmi za ustanovitev tega vseučilišča.

III. Danes zbrani zborovalci izrečajo željo, da odbor »Slovenskega društva« skliče v kratkem shod zaupnikov iz Spodnje Štajerskega v ta namen, da se ustvari enotna organizacija, politična in gospodarska organizacija vseh štajerskih Slovencev.

Pri volitvi je bil zopet predsednikom društva izbran g. dr. Ivan Glaser.

Državni zbor.

Dunaj, 17. marca 1903.

Prvo čitanje proračuna za leto 1903.

Namesto, da bi se bil proračun za tekoče leto dognal v letu 1902, kakor to storijo vse modro uravnane občine, se je začela obravnava o letošnjem državnem proračunu še le v torek 10. marca. Koliko tednov in mesecev pa bo preteklo, da se državni proračun za leto 1903 konečno reši, se danes še pač določiti ne da. Ministrski predsednik

dr. Körber je pač pri prvem čitanju izrekel željo, naj se razgovor o proračunu v proračunskem odseku okrajša, toda veliko vprašanje je, ali bodo vse stranke s tem tudi zadovoljne. H besedi se je za prvo čitanje oglasilo 50 govornikov, a k besedi jih je prišlo komaj le tretjina, izmed Slovencev edini dr. Ferjančič. Ta je vnovič dokazoval vse krivice, katere se godijo Slovencem pri raznih oblastnijah v jezikovnem obziru. V svojem govoru je rabil besedo helot, to je suženj, češ Slovenci smo nekaki sužnji Nemcev. Ministrski predsednik dr. Körber je spoznal za potreben, da se je uprl tej trditvi in naglašal, da pri imenovanju raznih višjih uradnikov, ki med nami poslujejo, se vlada vedno ozira na lastnosti prošnjikov.

Primorski Slovani.

Zadnjč smo poročali, da sta poslanca Spinčič iz Istre in Biankini iz Dalmacije umaknila svoj nujni predlog le samo na zagotovo dr. Körberja, da njima bo on oskrbel pri prvem čitanju državnega proračuna priložnost, da prideta k besedi. Nemške stranke so Körberja tudi v bogale in besedo sta dobila tudi Spinčič in Biankini. Spinčič je dokazoval, da obstoji res tajna pogodba med Avstrijo in Laško, vsled katere se je zavezala avstrijska vlada Slovence in Hrvate v Primorju zatirati, nasprotno pa pospeševati Lahe. Ker je Körber tajil obstanek takšne pogodbe, je dokazoval Spinčič, da je res temu tako ter navajal razne vzgledne. Kar zadeva n. pr. število prebivalstva v Istri se krči število Slovanov, a ono Italijanov vedno narašča. Leta 1851 so n. pr. v Istri našeli 333 000 Hrvatov in Slovencev in samo 185.000 Italijanov. 40 let pozneje pri štetju l. 1890 pa so našeli 346.000 Slovanov in 294.000 Lahov. Po uradnih izkazih so se torej v 40 letih Slovani pomnožili samo za 13.000 duš, Lah pa za 109.000. Pri zadnjem štetju l. 1900 je število obeh narodov že enako. Črez kakšnih 100 let že ne bodo našli v Istri nobenega Slovana več. Veliko število različnih interpelacij je našteval Spinčič, katere so se vložile v državnem zboru, in v katerih se je dokazovalo kakšna krivica se godi vsled vladnega postopanja Slovencem in Hrvatom v Istriji. V tej deželi je 17.000 slovenskih otrok, ki nimajo nobene šole, za 10 italijanskih otrok se že postavi posebna šola. Slovenci v Trstu zahtevajo že 20 let za svoje otroke slovensko ljudsko šolo zastonj. Tri četrtinke je kmečkega prebivalstva v Istri, a ne dovoli se mu nobena poljedelska šola. Vlada pač skrbi za italijanske in nemške šole v Primorju, nikakor pa ne za slovenske.

dekana dobro poznali, ali niso bili oni takšen mož, ki se niso ne jezili, ne kregali, se niso prepirali, ampak so potrpeli in molčali.«

Nato je pridigar naslikal življenje pokojnikovo blizu tako, kakor smo je podali v predstoječih člankih.

Pri tem je pa pokazal iz življenja pokojnikovega, da je on znal tudi hud biti, kadar je njegov poklic to od njega tirjal, a on si je bil prilastil ono posebno lastnost, o kateri sv. Frančišek Saleški tako lepo piše, da je znal grenke besede opomina poviti v sladkor ljubezni, da mu nihče ni mogel zameriti rezkih besed. Opisal je še pokojnikovo radodarnost in usmiljenje do ubožcev, ki mu bode izprosilo pri Bogu usmiljeno sodbo.

Konečno se je pa v imenu pokojnika zahvalil preč. duhovščini za tako obilno vdeležbo, posebno pa še mnogočast. gosp. Ant. Hajšek, čast. kanoniku in dekanu iz Sloven. Bistrice, ki bodo sedaj za pokoj. dekanu peli mrtvaško sv. mašo in jih potem spremili do groba. Posebno zahvalo je pa tudi izrazil vsem njegovim bivšim gg. kapelanom, zlasti zadnjim, ki so imeli z bolnim gospodom dekanom toliko usmiljenja in potrpljenja.

Zahvalil se je velecenjenim gospodom zastopnikom raznih p. n. oblastev, uradov in društev, ki so v tolikem številu prišli k pogrebu.

Zahvalil se je tudi gg. učiteljem in vo-

diteljem raznih šol, s katerimi je pokojni gospod dekan živel vedno v lepi slogi in edinstvi.

Zahvalil je slednjč vse poštene župljane, ki so pokojnega dekana ljubili kot svojega očeta, spoštovali kot svojega modrega voditelja k časni in večni sreči.

»Naj ga ne bo med nami, je sklenil, kateremu bi se pokojni gospod dekan ne zahvalili danes skozi moja usta.« Priporočivši jih njihovi molitvi, je sklenil svoj govor s srčnim vzdihljejem, da se vidimo nad zvezdam, tam, kjer je krotkim prostor odbran za vse vekov veke.

Nato so pristopili že imenovani gospod kanonik Hajšek k altaru, da so ob asistenci čast. g. župnika Matije Karba, ljutomerškega rojaka in čast. g. Janeza Kunce, župnika od sosednjega Sv. Jurija na Ščavnici, služili slovensko mrtvaško sv. mašo. Pevci so vmes izbrano lepo peli latinske pesmi. Bog jim povrni stoterno! Konečno se je še sredi cerkve, pred mrtvaškim odrom, zapela pretresljiva »Libera«.

Sprevod od cerkve do groba.

Po sveti maši se je sestavil velikanski sprevod na pokopališče, ki leži skoro poleure od trga oddaljeno. Ker bi cerkveni ključarji in župani kot nosci bili komaj zmagali tako težo, se je prav ukusno priredil mrtva-

Tako so vstanovili Nemci v Škednu pri Trstu nemško zasebno šolo, in cesarski namestnik v Trstu ji je takoj obljudil državno podporo. Kaj pa dobijo Slovenci in Hrvatje? Da smejo stati pred vratmi kot berači in k večjemu pobirati drobtine, ki tujcem padajo z mize. Dalmatinski poslanec Biankini je navedel raznih dogodkov, ki utruju prepričanje, da res zgoraj omenjena tajna pogodba med Avstrijo in Laško obstoji. Vse povsod nadvladujejo Vlahi. Sramota in žalost morata domoljubu trgati srce, ko vidi da od Stvarnika bogato obdarovana Dalmacija prosi drobtin iz tujih rok. Tega Hrvati niso zasužili, oni Hrvatje, ki so na morju in na suhem tolkokrat prelivali svojo junaska kri za državo, v kateri hočejo ostati in uživati vse pravice, katere zavživajo drugi narodi. Hrvatje in Slovenci tudi ne potrebujejo naukov od vlade, kako naj ljubijo svojo domovino in vladarsko hišo, ker te čednosti so dokazali stokrat v krvavih bojih. Take opomine in nauke naj vlada pošilja na druge naslove.

Slovenska zveza.

Ta klub je imel pretečeni teden sejo, v kateri so se razmeram primerno spremenila društvena pravila. Namen kluba obstoji v svobodnem razvoju države in njenih narodov na krščansko demokratičnem temelju. Politične pravice ljudstva naj se razširijo na podlagi splošne volilne pravice. Naj se uvedejo potrebne spremembe na korist kmečkemu, obrtnemu in delavskemu stanu. Vsakemu narodu se ima zagotoviti enakopravnost.

Velika skrb dr. Pommerja.

Dr. Pommer je vložil interpelacijo zastran kmetijske zadruge na Rečici. Skrbi ga name reč, da po njegovih opazkah ta zadruga ravna nepostavno in prodaja blago tudi neudom. Vprašal je torej vlado, kaj hoče storiti, da se kaj takega ne bo več zgodilo? Prihodnji bo najbrž vložil ta, za Slovence preskrbni mož, vprašanje do vlade: kaj namerava vlada storiti, da ne bodo spodnještajerski Nemci več prodajali svoje robe Slovencem?

Koroški Nemci

se jezijo, ker je ministrstvo dalo dovoljenje katoliškim Nemcem na Koroškem, da so si smeli osnovati lastno trgovino s knjigami v Celovcu in si celo napraviti knjigotržno podružnico v Wolfsbergu. Dobering in Derschatta napadata naravnost ministrstva za notranje zadeve, ker je to pravico dalo celovškemu škofu, čeravno so oporekali: mestni urad v Celovcu, trgovinska zbornica za Koroško in deželnji predsednik v Celovcu. Dobering se boji za obstanek liberalnih knjigarn

ski voz, katerega so širje čili konji vlekli. Pred vozom je stopala dolga vrsta duhovnikov, pred njimi pevci, pred temi veteranci svetinjski s svojo dobro izvežbano godbo, pred njim požarne brambe. Za krsto si videl p. n. predstojnike cesarskih in autonomnih oblastej in uradov — potem mnogo tržanov in drugih odličnjakov. Za temi pa so šle zopet druge, praznično opravljene požarne brambe. Župljeni so deloma pred, deloma za požarnimi brambami molili za dušni mir in pokoj svojega srčno omilovanega rajnega gospoda župnika in dekana. Izmed peterih šol so se sprevoda vdeležili skupno le učenci Franc Jožefove deške in dekliske šole, a človek bi bil mislil, da so bili zbrali učenci vsega dekanata — toliko jih je bilo. Sploh se stari Ljutomeržani ne vedo spomniti, da bi bili kedaj toliko ljudi videli v trgu zbranih. Vkljub toliki gnječi se ni prigodila najmanjša nevolja ali nesreča.

Ko je žalostni sprevod dospel do vhoda na pokopališče, so zopet cerkveni ključarji in župani ljutomerške župnije vzdignili tehtno krsto na svoje rame ter so jo prenesli h grobu, v katerega so spustili pozemeljske ostanke moža, ki je prerano opešal, prehitro zatisnil svoje oči, moža, ki nikdar ni iskal hvale pri ljudeh, a se tudi njihove graje ni strašil. Hodil je svojo pot, katero je spoznal

in pa, ker se bo vsled katoliške knjigarne po deželi širil strašni klerikalizem. Vidi se, kako se bojijo liberalci za svoje gospodstvo.

Nujni predlog poslanca g. Žičkarja.

Polja prebivalcev tržke občine Planina so bila tekom več let upoštevana po različnih uimah: l. 1893. po toči, od mraza l. 1894., zopet od toče v juniju in avgustu l. 1896. L. 1896. se je utrgal oblak, l. 1900 je pobila toča. Občina je dobila samo enkrat državno podporo in sicer l. 1901 se je razdelilo žito. Pa vse te uime so malenkostne v primeri z nesrečo l. 1902. V spomladji l. 1902 je uničil hud mraz vse sadje; mokrino in mrzlo vreme po leti l. 1902 je zabranilo rast spomladne setve, posebno koruze. Kar je še pa ostalo, pokončal je zgodni jesenski mraz v septembri. Na ta način žuga prebivalstvu lakota. Ljudstvo je upalo, da bo v jeseni s pičlo žetvijo vendar le izhajalo. Toda iz zrnja ni bilo nič moke, ampak večinoma otrobi. Še le zdaj so sklenili, da prosijo po meni od države pomoči.

K temu je bilo prebivalstvo tudi prisiljeno iz naslednjih vzrokov: cena žita, posebno koruze, glavnega živeža ondotnega prebivalstva, je močno poskočila ter še zmeraj raste. Ljudstvo nima nobenega zasluga; posestniki, ki so že tako zelo zadolženi, bi se morali še bolj zadolžiti, da bi zamorali preživeti svoje družine. Vsled teh okolnosti se izseljujejo mladi dela zmožni prebivalci obeh spolov, ter iščejo zasluga v mestih, v tovarnah in rudokopih; samo starejše osebe in otroci ostanejo doma. V zadnjem desetletju se je zatoraj prebivalstvo tržke občine Planina za trinajst oseb zmanjšalo. V posebni prošnji, katero je odpolala tržka občina 11. marca 1903 pod št. 201 na c. kr. notranje ministrstvo je imenoma navedeno 29 posebno težko prizadetih posestnikov. Uradno določena škoda znaša l. 1902 9200 K., dolgov je 30.400 K. K odpomoči je potrebno najmanj 4600 K.

Na podlagi tega stavijo podpisani sledeči predlog: Visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se pozivlje takoj potrebu ukeniti, da se odpomore od slabe letine prizadetim posestnikom tržke občine Planina, ter se uteši s kolikor mogoče nujno zdatno odpomočje iz državnih dohodkov velika beda prebivalstva. V formalnem oziru se predлага, da se ta predlog v smislu § 42 poslovnega reda brez prvega branja takoj izroči odboru za uime, ki naj o istem obravnava ter predlaga. — Dunaj, 13. marca 1903.

Žičkar in 22 tovaršev.

Dopisi.

Radenci pri Kapeli. Ker upam, da pride kmalu ljuba pomlad, obesil bom svojo puto s plehom in drotom na klin ter se lotil nekega prijetnejšega dela. Vem, da me debelo gledate, gospod urednik, ko vam kvasim o neki puti, plehu in drotu! Toda, povem vam kar naravnost, da sem po zimi hodil po vaseh od hiše do hiše ter sem skrbnim gospodinjam kralj stare ponve in vezal piskre. No, sicer to ni najbolj imenitno rokodelstvo, vendar za tobak in za pijačo zaslužil sem le kak groš. Tudi vam, gospod urednik, hočem naznaniti, kako se mi je pri tem kseftu godilo, in sicer danes, kaj sem doživel v Radencih. Ker sem prišel od gornjega kraja, od Kapele namreč, vprašam koj pri prvi hiši v Radencih za delo. To je pri Koučkinem Ludviki. Gospodinja mi takoj prinese staro ponovo, da jo zakrpam in dva piskra, da jih zvezem. S tem sem hitro gotov, dobim plačo in grem. V veži srečam gospodarja; (gospodar ni vedno doma ampak je pri slatini za

za pravo in se od nje ni dal za nič odvrniti.

Slovstveno delovanje.

Na polju našega domačega slovstva je pokojni gospod dakan Skuhala začel delovati že na gimnaziji, potem pa nadaljeval v bogoslovju; pa dolgo ni prišlo njegovo delovanje na luč.

Knjigo, katero je naša slavna družba sv. Mohorja izdala šele l. 1889. pod naslovom: »Življenje našega Gospoda Jezusa Kristusa«, je bil že l. 1871. spisal kot kapelan v Žalcu. V Konjicah je izdal Životopis ravn. nadžupnika Jožefa Rozman. Pisal je pa takrat prav marljivo drobne zgodbe za »Vrtec« in podlistke za »Slovenca«. Za politiko se ni nikoli hudo zavzemal, čeravno je vse njene pojave skrbno zasledoval in je za časa volitev znal svoj vpliv izdatno porabiti.

Za zlato mašo pokoj frančiškana o. Celestina Fošnerja je bil napisal v »Slovencu« daljši podlistek, ki je pozneje izšel v posebni knjžici pod naslovom: »Mladega Gasperja življenje in trpljenje.« Ljubljana 1884.

Mnogo je pisal za »Slov. Gospodarja«,

»hacara«) v roki je prinesel prav ponosno »Stajerca« in mi ga, tebi nič meni nič, podrži pod nos. Jaz prav hudo pogledam in grem v svoji jezi naravnost po cesti in prek potoka k Jarošovim. Bes te plentaj, tukaj sem pa naletel! Imeli so namreč koline. Za delo tukaj ni bilo nič, pač pa nekaj za pod zob. Ker sem se menda gospodinji vsmilil, dala še mi je eno proseno kolino za na pot. Pa glej ga spaka! Nevede zavila jo je v »Šterca«, katerega sem videl tam precejšnji kup. Jaz sem pa večkrat slišal, da je »Šterc« giften, za to pa haló, mahnem kolino s »Stajercem« vred prek čez plot v Šelatnjakovo zajzo, jaz pa jo prasnem prek čez tisto ozko berv k Mireki, k tistem namreč, ki zna po zimi črevlje krpati, po leti pa hodi z onim Fekonjem zidat. Dobim tri piske vezat, dva velika in enega pintnega. Delam pridno, kakor navadno. Ko sem gotov, še le tedaj se nekako ogledam po hiši in glej: Pri mizi na polici je kar cel sklad ptujskega mrčesa. Zdaj mi je pa dosti, mislim si, ter grem kar naravnost prek čez progo k Matjašiči, in v jezi zapijem te krajcarje, katere sem danes zasluzil. Pa sreča bila mi je mila! Krčmarica vesela, da pridem, prinese mi takoj dve veliki ponvi, da jih zakrpam. Zakrpam jih dobro, zato pa dobim kupico prav dobrega in še pet krajcarjev povrh. Ravno mislim iti, ko stopi pismonoša v hišo; prinesel je namreč »Stajerca«. Skoro bi okamenel od začudenja! Toda zmamim se ter grem dol na pošto po neke male reči. Pa mislite, da sem dobil kaj? Nič. Pač pa sem izvedel, da so ravno tisti dan gospod Posch študirali, kako bi jim bilo mogoče, občinski odbor pripraviti do tega, da bi zamenjal sedanji slovenski občinski pečat z novim, namreč z nemškim. Pa pri tem imeli so smolo. Mnogrede stopim k Rozlagu, spijem za četrtn, malo pokregam gostilničarko, zakaj ima ptujsko mulo v svoji hiši, plačam in grem. Ker se imam čas, si mislim, stopim še k staremu prijatelju Puklavčevemu Ludviku, ki ima prek Mure mlin, da se kaj pogovoriva. Pa kako se začudim, ko ga najdem sedečega za mizo in brati — ptujsko krapavico. Vsi dobri duhovi, vzkliknem na glas, kaj takega pa ne pojmmim. Jaši vas čuk vse vkup! Hitro tresnem puto čez pleča in jo maham dol v Rihtarovce, pogledat, če je že občinska kapela izgotovljena. Strašno rad bi bil navzoč, ko jo bodo blagoslobili, sem pač neznansko radoveden na take reči. Pri tej priložnosti bom tudi pogledal, če še ima mesar Kajdič nemški napis na svoji hiši. Vam bom gospod urednik že poročal. Do tedaj pa srečno!

Kapelski piskovez.

Iz Hungerpajsarskega blizu Šmarja. Pri nas je bila tako huda zima, da mi je tinta zmrznila, zato vam tako dolgo nisem mogel pisati. A zdaj, ko je tudi v moj kotički prišla topleja sapica in se je led na črnilu

posebno za njegovo »Cerkveno prilogo« pod znamko I. S.—a., ali pa pod pisateljskim imenom: I. S. Gombárov. Ker je njegovemu dedu bilo ime Marka, je to ime rad prideval svojim junakom. Otrokom pa je rad pripovedoval o drotarju Marku.

Kratko pred svojim odhodom iz Maribora je, naprošen, se urno poslovenil Knechtovce »Zgodbe sv. pisma«, ki so potem že stirikrat izšle pri Herderju v Freiburgu. Mnogo se je trudil tudi pri »Sloven. Prijatelju«, za katerega je bil več Rozmanovih pridig uredil, še več pa jih je priredil za natis iz zapuščine svojega pokojnega prednika, Franca Cvetko, nekdanjega župnika ljutomerškega. Leta 1879 v »Sl. Pr.« priobčene pridige so večinoma Cvetkove, a l. 1881. skoraj same Rozmanove. Kar jih je pokojnemu monsignoru Andreju Einspieler preostalo, te je priobčil »Duhovni Pastir« v Ljubljani.

Bil je jako urenen delavec, neizbirčen, zato je pa druge pisatelje tudi vedno prav milo sodil.

Naj počiva v miru!

stalil, porabim prvo priložnost, da vam opisem svoja potovanja od minule jeseni do danes. — Neko lepo jutro zberem najpotrebenišo prtljago, zapojem pesmico: »Popotnik pridem čez goro«, in letim čez Mišjo luknjo in Majland na cesto med Podčetrtek in Sv. Petrom pod Sv. gorami, ker je tam vedno dosti plena za hungerpajsarskega pajka. Kmalu potem, ko sem si na vrbi malo spočil, prideta Micek in Picek iz podčetrškega sejma. Micek gnal je kravico na vrve proti domu, katere ni mogel prodati, ker je bila na eno uho gluha in na obe očesi slepa vsled ljubeznivosti svoje hude gospodinje. Če krave ne prodaš, rekla je možu, mi ne smeš v hišo! Kaj toraj storiti? Na mostnici se je solnčila korundiča, katero sem ravno hotel pobrati, ko Micek in Picek prideta do istega mesta. Veš kaj Picek, reče Micek, s kravo ne smem domov, tvoja je, če sneš to korundičo. Zakaj ne, vrh žganja se bode prilegla, odgovori Picek. Pol je povzije, a več ne more. Ko vidi, da se tovariš začne kesati, ker je kravo tako po ceni prodal, mu reče: Micek, če sneš drugo polovico, bode krava zopet tvoja. Prav vesel ustrezje temu predlogu, in bil je zopet »status quo«. A zdaj se spogledata in eden izmed njiju reče: prijatelj, zakaj sva li midva zdaj korundičo jedla? Enaka vprašanja slišal sem že dostikrat, namreč: zakaj imam li jaz ptujsko korundičo pri hiši, ali: zakaj je bila ta spaka tako dolgo moja svetovalka? In moram veselega srca pripoznati, da moje potovanje po sveti in zatiranje korundič ni bilo brez vspeha. Ljudje radi poslušajo moj glas in me v mojem prizadevanju podpirajo. Upam toraj, da tudi te besede ne bodo bob v steno!

Pretečeno jesen je bilo, ne daleč od tod. Kje, tega ne povem, ker vem, da se zamerim, ko bi rekel n. pr. v Podčetrku, v Lembergu ali kje drugje, če tudi je resnica. Slovenski trg je, to je gotovo in vendar imajo tam gasilno društvo z nemškim komandom. Rehc švenkaj, lojtro k steni anlegaj, zdaj bomo pa abprocali itd. sem slišal, a kaj še le videl, ko sem med vajo po naključju prišel v ta kraj. Brizgalnica se jim je zaprla in na zadnje še je goniti niso mogli. Ko potem pritisne še hrust Angetov Jož, odpre se brizgalnica, strašen pok nastane, po zraku pa lete, oj čuda — korundiče, ki so se bile nastanile v brizgalnico in vse luknje zaprle. Nekaj jih je obviselo na moji mreži, ki so mi dobro došle, druge so se pa vsipale na nosove čudečih se gasilcev. Tableau! Otečeni nosovi, tekanje na vse strani, na pozorišču pa nastopi porogljiva mladina in radovedne starike babce. »Haj! pri pivu, večer pa je bil žalosten! Nesrečna živalca, da se le sramota za teboj pomika, toraj le proč z njo! Nekateri gasilci, ki imajo vrle slovenske žene, brali so namreč svoje korundiče v hrambi gasilnega orodja, ter jih potem hranjevali v brizgalnici in jih po nesreči tam pozabili. — Nič ni tako skrito, da bi ne bilo enkrat očito!

V Pristavi se nisem mogel staviti, ker je smrdelo preveč po gnilih jajcih, akoravno bi si tam prav lahko nabasal dosti korundičev. Sv. Petra na medvedovem selu si prihranil za drugokrat, ker je tam dosti dela. Nič manj korundičev ni pri Sv. Petru pod Sv. gorami in tudi k Sv. Petru v Savinjski dolini me želijo. Tu so me sicer imenovali šmarsko lakoto, a to jim bom še že vrnil. A to je vendar čudno, da se v teh krajih ravna le po slabih lastnosti Sv. Petra. On namreč je bil nezvest svojemu Gospodu, a Št. Peterčani so — nekateri seveda, ne vsi — nezvesti svojemu narodu in zvesti korundiči! — Zdaj pa malo bliže Šmarja! Moj amicus, doktor fisiologije in knifologije je pred nekaj časom pisal v nekem listu blizu tako-le: že se svita, in že slišim bučeče gromenje, in blisk trga temne oblake klerikalizma. In to je bilo res. Bučeče gromenje je povzročil on sam, ker je korpolski brusni kamen malo prehitro gonil. Za oblake je imel moje mreže, in zdelo se mu je, da se bliska,

ko sem ga prav krepko za ušesi opraskal. To pa je bilo tako-le: Ko je nekoč sedel v neki gostilni, splazim se mu tiho na klobuk ter mu začnem presti pajčevino čez oči. Večkrat si jih je mezil in brisal, a vse to ni pomagalo, nazadnje ni videl nič več. Podal se torej domu. Na cesti ga še krepko za ušesi opraskam, tako, da se mu v ušesih zaiskri. Misleč, da je od bliska zadet, zvrne se za plot in tam obleži. Klobuk mu pa veter odnese. Drugi dan so ga sicer našli, a čisto raztrganega; lotili so se ga namreč psi, ker je bil precej masten.

Zdaj pa še o neki lampi. Kje je, tega zavses svet ne povem. A kakšna je ta lampa? Visoka je blizu dva metra. Zgoraj ima črno streho, pod streho dve krogliji, kakor korundičevi ušesi, v sredi klin, pod klinom pemzelj in pod pemzeljnom visi fajfa, v kateri se vprav temni noči vidi včasih mala iskrica. Ta lampa stoji, leži ali tudi gre. Zato se po nedeljah včasih pokaže na vzvišenem mestu, kjer nastopa kot oznanjevalka osrečevalne korundičarije. Tu drži korundičo za prednji nogi, asistent jo vleče za zadnji navzdol, in zdaj razlaga lampa anatomijo te čudne živalice. Poslušalci se smejo in privzdigujejo klobuke, da se ložje za ušesi popraskajo. Ker so dandanes že globanje po hostah oženjene, zakaj bi pa lampa ne bila? Če pride po noči domu in se zadere: korundiča, žena že okoli voglov leti. Če pride po dnevnu, potegne samo korundičo iz žepa in jo proti domu pokaže, na kar pobere žena svoje pete, ter jih odnese v hosto. Čudno moč ima res ta žival!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško slovensko politično in gospodarsko društvo v Jarenini priredi dne 29. marca t. l. v prostorih Fišerjevih popoldan ob pol 4. uri občni zbor. K obilni vdeležbi vabi odhov.

„Slovensko društvo“ v Mariboru.
Občnemu zboru «Slov. društva» zadnjo nedeljo, dne 15. t. m. je poslalo brzozavno izjavo tudi bralno društvo v Gornji Radgoni in g. župnik Fr. Moravec v Št. Lovrencu nad Mariborom.

Zaroke. Zaročil se je g. Jožef Pauer, trgovec v Braslovčah, z gdč. Bogumilo Srebrem iz Brežic. — Sodni adjunkt g. dr. Milan Škrlič se je zaročil z gdč. Pijo Srebrem iz Brežic.

Brezic. **Mariborske novice.** V soboto je zaprla žandarmarija 17 letnega delavca Jerneja Nežmah zovljivo tativine. Kradel je železje pri zidanju železničnega mosta, ki se zdaj popravlja. — V nedeljo so izročili tukajšnji sodniji deklo Ivano Tepej iz Leiteršberga, ker je na sumu, da je umorila svojega otroka. — V pondeljek 16. t. m. se je peljal posestnik Jakob Rošker iz Jareninskega dolana kolesiju po Tegetthofovi ulici. Naenkrat se je konj prestrašil ter začel dirjati. Pristem je podrl eden steber za plinovo luč. — V petek 13. t. m. zvečer se je ustrelil odvetniški koncipijent Mirko Triler z revolverjem v prsa. Težko ranjenega so prenesli v tukajšnjo bolnišnico. — 68 letnega Blaža Simonič, stanujočega v Leiteršbergu, so zaprli, ker je na sumu, da je ponarejal kreditne papire. — V torek zjutraj se je ustrelil v prsa 22 letni odvetniški uradnik Jožef Pajtler, doma iz Vidma ob Savi. Težkoranjenega so prepeljali v bolnišnico, kjer pa zdravniki dvomijo, da bo okreval. —

Mariborske porotne obravnave. V četrtek, dne 12. t. m. je bil obsojen 62letni kovač Anton Bregant iz Pobreža pri Mariboru zavoljo uboja na sedem let težke ječe s temnico in postom 22. februarja vsakega leta. Kakor smo že poročali, je ubil Bregant dne 22. februarja t. l. Sebastijana Leskovar, železniškega uslužbenca v Mariboru. — V petek se je zagovarial pred porotniki 20letni

viničarjev sin Janez Fras iz Cogetinc ker je
Julija l. l kočarico Krajnc s cepcem napadel
ter jo težko ranil. Obsojen je bil zavoljo
težke telesne poškodbe na 8 mesecev težke
ječe. — 19 letni posestniški sin Martin Dokl
iz Očeslavc pa je dobil tri leta težke ječe,
ker je kmetu Antonu Jurjevič odsekal s koso
roko. — V ponedeljek 16. t. m. je bila ob-
sojena 54 letna Jera Bučnik, doma v Hudem
kotu, zavoljo poskušenega zavratnega umora
na 7 let težke ječe. Svojemu spečemu zetu
je prerezala vrat z namenom, da bi se njen
hči lahko z drugim omožila. Njena hči Eli-
zabeta Tomažič, roj. Bučnik, stara 29 let,
je bila obsojena zavoljo prigovarjanja k umoru
na 18 mesecev težke ječe. — Popoldne se
je vršila obravnava proti 21letnemu Francu
Golob, zidarju v Budini zavoljo uboja. Obso-
jen je bil na 4 leta težke ječe.

Nabori za mariborski okraj. Dne 1. aprila za občine: Vrhov dol, Studenci, Bistrica ob kor. žel., Fram, Gorica, Ješenci, Zg. Hoče, Sp. Hoče, Rače, Krecenbah, Kumen, Lembah, Dogoše, Lovniko, Loko, Št. Lovrenc nad Mariborom, Sv. Marijeta na Drav. polju. Dne 2. aprila za občine: Ruše, Marie, Sv. Nikolaj, Orešje, Pohorje, Pekarje, Pivola, Pobrež, Podova, Ranče, Rogoza, Razvanje, Rotenberg, Radvanje, Slivnica, Skoke, Bohova, Činžat, Smolnik, Cerkovce, Dobrenje in Št. Ilij v Slov. gor. Dne 3. aprila za občine: Kamnica, Sv. Jurij v Slov. gor., Gradiška, Grušova, Sv. Jakob v Slov. gor., Jarenina, Jelovec, Janžev vrh, Kaniža, Karčovina, Sv. Križ in Gornja Sv. Kungota. Dne 4. aprila za občine: Leitersberg, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Peter, Plač, Polička vas, Rancenberg, Rošbah, Slemen, Špičnik, Slatinski dol, Zg. in Sp. Duplek, Tragočuva, Vesternica, Vosek in Boč. Dne 6. aprila za občine: Svinčna, Vukov dol, Vertički vrh, Selnica ob Dravi, Selnica ob Muri, Ceršak, Cirknica, Ciglenci in Sv. Marieta ob Pesnici.

Iz šole. Nadučiteljnim oziroma šolskim voditeljem so imenovani sledeči gg. učitelji: pri Sv. Štefanu pri Šmarju Ivan Pilih iz Ljuboje; pri Mariji v Reki Avgust Cajnko iz Št. Jurija ob Pesnici. Učiteljem so imenovani gospodje: Friderik Lidineg, v Pobrežah, Franc Lebar v Hrastniku; na Vranskem gospod Rudolf Vrabl iz Ljubljane; učiteljicam so imenovane: v Gotovljah gospođe. Marija Valenčak od Sv. Nikolaja pri Ormožu; v Št. Petru v Sav. dol. gospodična Frančiška Tainik od Sv. Andreja pri Polzeli. — Učiteli

na nemški šoli šoli v Ljutomeru Fritz Pfeifer je prestavljen vsled lastne prošnje na deško šolo v Mariboru. Na njegovo mesto pride gosipa Nemetz, dozdaj učiteljica v Cezanjevcih.

Umrla je pri Sv. Marjeti niže Ptuja Marija Janžekovič, mati č. g. kaplana Vida. Pogreb je bil v pondeljek 16. t. m. s spremstvom šestih čč. gg. duhovnikov in vdeležbo mnogoštevilnih vernikov. Doživelala je lepo starost 82 let. Naj v miru počiva! — Dne 12. sušca t. l. je umrla v Zdolah pri Kozjem blaga in usmiljena žena Ursula Brilaj, po več tedenski mučni bolezni v 54. letu svoje starosti. Rajna je bila usmiljenega, blagega in radodarnega srca. Marsikateremu revežu in otroku je podelila s svojimi rado-darnimi rokami košček kruha. Počivaj v mirnem spanju ti usmiljeno srce! — V Mar-kačevi vesi čadramske župnije umrl je 11. t. m. kmet Franc Kuster za srčno kapjo ter so ga našli mrtvega v postelji. Bil je 13. t. m. slovesno pokopan. Rajni je bil 47 let star, sosed nekdanjega Pajek-ovega doma in zapustil je 6 hečera, izmed katerih so se štiri popolnoma Bogu posvetile, ker najstarejša Marija je v samostanu družbe sv. Petra Kla-ver v Mariji Sorg pri Solnemgradu, mlajše Marjeta, Liza in Tonika so usmiljenke v Budapešti; Ana in Katarina so pa doma podpora in veselje starišev. — V Trbovljah je umrl dne 11. t. m. Anton Lapornik v 87. letu. — V bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu je umrl 4. marca t. l. g. Matej Mrače, sodnijski pristav v Šmarji pri Jelšah, v dobi 36 let za jetiko. Pokojnik je bil rodom Kranjc iz Zapotoka. Za časa svojih mladih let je prevel iz poljščine v slovenščino Sienkiewiczov roman »Z ognjem in mečem«. Naj v miru počiva! — V Loki pri Zidanem mestu je umrla v soboto po noči gospa Marija Waller. Zapustila je mestu Celje 60.000 krap.

Ropar Weidinger pred porotniki.
V soboto, 14. t. mes. je bil obsojen k smrti na vislicah Mihael Weidinger, kateri je, kakor smo poročali, zadavil 25. januv. t. l., viničarsko hči Rozalijo Hvalič ter je izvršil več tatrin.

Vocaške vesti. Druga baterija 3. topničarskega polka, ki ima poskusne vaje z brzostrelnimi topovi na topničarskem strelischenju pri Krškem že od 12. t. mes., bode iste končala 20. t. m. ter odpotovala čez Radeče, Celje in Maribor nazaj v Gradec.

Ogenj. Hiša in gospodarsko poslopje Al. Veršič v Ločiču je zgorela 2. marca polnoma. Posestnik je bil visoko zavarovan. — V soboto, 7. marca, je zgorelo gospodarsko poslopje Jožefa Kozelj v Varnici pri Leskovcu. Škode je čez 1600 kron, ker je bil posestnik za majhno svoto zavarovan. — V Senarski je zgorela 28. min. mes. viničarija Lovrenca Družovič. — Dne 3. t. mes. okoli 4. ure popoludne je začgal petleten rejenček Janez Čapl domačo hišo kočarja Fr. Lesjak. Vžgal je slamo blizu hleva nakopičeno. Hiša je bila zavarovana.

Služba cestarja za cesto od 91 do 94 kilometra tržaške ceste je razpisana. Mesečna plača 40 K. Prošnje se morajo vložiti vsaj do 15. aprila t. l. na c. kr. okraj. glavarstvo v Mariboru.

Otok ožgal. Marija Herič v Hrastju, občina Vrhov dol pri Mariboru, je zažgala suho travo. Njena otroka, ki sta se v bližini igrala, sta prišla kognju ter se je 4letnemu fantu užgala obleka. Predno je mogla prestrašena mati gorečo obleko pogasiti, je bil že otrok tako opečen, da je prejšnji teden v tukajšnji bolnici umrl. Mati se bode morala vsled nepaznosti zagovarjati pred sodnijo.

Pobrež pri Ptaju. V nedeljo, 8. t. m.
sta bila izvoljena Janez Fridauer, občinski
predstojnik in Franc Pernat, posestnik in
obč. svetovalec, odbornikom okraj. šol. sveta,
namesto Schosteritscha in Illofschegga.

Iz Žič se nam piše: Z nestrpol napetostjo smo pričakovali predposlednjo nedeljo izida občinske volitve; skrbelo nas je tem boli, ker nesreča, da se poveri županski sto-

kakemu »Štajerčevemu« gojencu, ni bila izključena. Kocka pa je padla jako srečno, ker novoizvoljeni župan g. I. Ulčnik je narodno zaveden mož, odbornik braln. društva in nikakor ne dvomimo, da bo na svojem častnem mestu storil kot slovenski župan svojo dolžnost. V velikim zaupanjem zremo občani nanj v lepih nadah, da bode v sedanjih odločilnih časih »bed in boja« skrben oče občine, koje gmotne koristi in narodno zavest braniti mu bode najsvetješa naloga!“

Smrt glasovitega tatu. Dne 8. t. m. od crožnikov obstreljeni iz mariborske ječe pobegli glasoviti konjski tat Franc Odlazek je vsled dobljenih ran v Novem mestu umrl.

Ptujske novice. Prejšnji teden so vjeli v Ptuju blapca J. Hafner, katerega je sodnija radi neke tativne že dolgo iskala. Prišel je v mesto k naboru, kjer so ga prijeli.

Tatovi. V Dekmancih in Sreberniku pri Brežicah so ukradli tatovi posest. I. Geršaku v noči od 5. na 6. marca denar in drugih reči v vrednosti čez 440 K in kočarju Matiji Blakšič reči v vrednosti čez 60 K. Neznani tatovi so hoteli tudi v drugih hišah vlotiti. Ker so se tatovi tudi blizu Krškega na Kranjskem pokazali, se sumi, da hodijo cigani iz Hrvatskega krast.

Okraj. zastop v Šmarji. Cesar je potrdil dr. Josipa Gregor načelnikom in g. Fr. Ferlinc namestnikom okraj. zastopa v Šmarji.

Celjske novice. Delavsko podp. društvo v Celju priredi danes, na dan sv. Jožefa, društvenega zavetnika ob 3. uri popoludne v dvorani Nar. doma svojo vsakoletno veselico s petjem, godbo, tombolo itd.

Iz celjske okolice. V celjski okolici prireja polit. društvo »Naprek« pridno shod za shodom, na katerih odkriva namene celjske nemško-nemčurske stranke. Zadnjo nedeljo se je priredil shod za sošeski Košnico in Polule. To je že šesti shod, ki se je priredil. Kaj pa v mariborski okolici?

Radi volitve v Vojniku je uložen ugovor zoper volitve zaradi nepostavnosti in zaradi dogodivših se nezakonitosti.

Nov postajevodja v Sevnici ob Savi. Novoimenovani postajevodja Franc Orosczi pride, kakor poročajo listi, v Sevnico ob Savi.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Č. g. misijonar Ponikvar je prestavljen iz Algersdorfa pri Gradcu k sv. Jožefu pri Mariboru; č. g. Franc Dobršek pa od sv. Jožefa pri Mariboru v Ljubljano.

Umrl je v noči od 17. na 18. t. m. veleč. g. Martin Lapuh, župnik pri Sv. Barbari pri Vurberku. Pogreb bode v soboto, dne 21. t. m.

Društvena poročila.

Odboru „Slovanske čitalnice“ v Mariboru se je posrečilo, pridobiti nekatere gospode za javna predavanja, s katerimi prične v soboto, dne 21. t. m. Na vsporu je: 1. »O Pompejih« predava g. profesor Fr. Jerovšek. (dne 21. t. m.) — 2. »O navedenih električnih tokih in o njihovi porabi pri rentgenjenju« predava g. prof. dr. Poljanec (28. t. m.) — 3. »Borba za obstanek v prirodi« predava g. ravnatelj H. Schreiner (4. aprila). Predavanja se vrše z demonstracijami, s skoptikonom in s fizikalčnimi poskusi. Opozarjam na te večere posebno bližnjo okolico in cenj. učiteljstvo; ker bode predavanje tako zanimivo in poučljivo, vstopnina pa prosta, se je nadejati mnogobrojne vdeležbe. Začetek vsikdar ob pol 8. uri zvečer v Narodnem domu II. nadstropje.

Politično zborovanje v Kozjem. Še-le za to številko nam je došlo poročilo o zborovanju kozjanskega političnega društva, ki se je vršilo dne 22. sušca v gostilni g. Mihaela Horvata v Šenovem pri Kozjem. Iz poročila povzamemo: Predsednik g. Marko Tomažič je pozdravil navzoče ter orisal stanje državnega zbora in delovanje slovenskih državnih poslancev. Za njim sta govorila še

g. Iv. Jančič in g. I. Toman o različnih, v sedanjem času perečih vprašanjih. Na to se je vršila volitev odbora, ki sestoji večinoma iz istih mož kakor dosedaj.

Kmečko bralno društvo za Lembah in okolico je zaradi zborovanja »Slov. političnega društva« v Mariboru preložilo svoje glavno zborovanje na prihodnjo nedeljo 22. sušca t. l. v gostilni gosp. Nace Rotnerja na Laznici, h kateremu se udi in podporniki prav uljudno vabijo.

Pri Devici Mariji v Puščavi se je osnovalo katoliško delavsko društvo dne 12. oktobra 1902. Društvo si je omislico društveno zastavo, katera bi se imela blagosloviti dne 3. maja, to je v nedeljo varstva sv. Jožefa, katerega sliko bo tudi zastava nosila. Ker je pa društvo samo ob sebi gmočno slabo, zato prosi odbor bližnje kakor daljne blage dobrotnike in prijatelje društva, da bi se spominjali na nas z blagohotnimi darovi pri vsaki priložnosti. Vsak mali dar se bo sprejel z veliko hvaležnostjo.

Pri Sv. Juriju v Slov. gor. je izobraževalno društvo »Edinost« od svojega začetka (24. aprila 1902) do novega leta izposodilo 887 knjig. Razven tega so udje brali: »Slovenec«, »Sl. Gospodar« (11 iztis.), »Naš Dom« (30 iztis.), »Kmetovalec« (3 iztise), »Narodni Gospodar« (3 iztise), »Mir«, »Dom in Svet«, »Cvetje«, »Glasnik najs. Srce« (5 iztisov), »Vrtec« z »Angeljčkom«, »Venec bratovščin«, »Grazer Volksblatt«, »Südsteier. Presse«. — Društvo je tudi prirejalo veselice s podučnimi govorji in s petjem. Društveni pevski zbor šteje nad 50 pevcev, kateri so tudi pri službi božji večkrat častno nastopili. Tako je društvo v minulem letu častno reševalo svojo nalogu. Skrbelo je za obrazbo, pa tudi za veselje. Da bi le še tudi zanaprej vrlo delovalo in posebno mladeničem in dekletom pomagalo k omiki in k poštenemu razveseljevanju.

Sv. Urban nad Ptujem. Dne 15. februarja t. l. je imelo naše gospodarsko bralno društvo svoj občni zbor. Udeležba je bila precejšnja. Najprej nam je g. Zupanc, potovalni učitelj, prav razumljivo razlagal ter tudi dejanski razkazoval o umni sadje in trtojriji. G. blagajnik nam je potem poročal, da je imelo bralno društvo v pretečenem letu 335.95 K dohodkov, ter 226.97 K potroškov. Da pa je naše bralno društvo pričastilo do tolikega premoženja, so nam poslali blage volje sledeči č. gg. svoje doneske in sicer: Franc P. Simonič 20 K, dr. Miroslav Ploj 20 K, Alojz Kos 20 K, Anton Salamun 12 K, dr. Matej Murko 10 K, Rafael Potrč 9 K, Vinko Poljanec 6 K, Franc Zmazek, župnik 5 K, dr. Jurtela 5 K, Janez Pözl 5 K, Lončarec, trgovec v Ptaju 5 K, Ivan Jodi 4 K, Janez Čeh 4 K. Zatem je č. g. knjižničar poročal, da je imelo bralno društvo v knjižnici pretečeno leto 380 različnih knjig, od katerih je jednih precej po več komadov. Nahajalo se je tudi 10 Slov. Gospodarjev ter zraven še 10 Naš Dom-ov, 5 Domoljubov, 1 Mir, 1 Kmetovalec, 1 Narodni Gospodar, 1 Slov. Učitelj, 1 Svetilnik in 1 Glasnik najs. srce. Udob je bilo 161, kateri so si izposodili 1147 knjig, ter tudi 659 časnikov, kateri so se pa izposojevali po občinah tako, da so njih udje v posameznih občinah drug za drugim prebirali. Darovali so tudi bral. društvo knjig: č. g. Janez Tomanič, župnik 80 knjig, Irgl Martin 41, Matej Rojs 28, Apolonija Fras 12, Alojz Hameršak 10, Rajš Franc 6, Jakob Potrč 6, Slov. Matica 60, Ciril. Metod. družba 30, Konrad Šilec 11, gdč. Cencika Horvat 17. Tudi so blage volje podarili društvo č. g. Janez Kozoderc, kaplan omaro za shrambo knjig, za kar se njim odbor prisrčno zahvaljuje, kakor tudi vsem blagim dobrotnikom za njihovo požrtvovalnost za slovenski narod. Kot odborniki so izvoljeni: G. Jože Kaisersberger predsednik, g. Vinko Simonič podpredsednik, g. Janez Bezjak, blagajnik, g. Jože Čeh tajnik, č. g. Janez Kozoderc knjižničar, gg. Alojz Hameršak, Franc Belec in Alojz Kos odborniki. Urbančani!

Komur je še količaj za blagor domovine ter prebiranje krščanskih knjig in časopisov, ta naj ne zamudi priložnosti vpisati se kot ud, da ne bo več »Sv. Urban je narodno zaspan«, ampak »Sv. Urban tudi gre na dan.«

Posojilnica v Oplotnici, koja je začela 9. marca 1902 delovati, prejela je od 44 strank 23777 K vlog in je 51 društvenikom posodila 21610 K tedaj skupnega prometa za 45387 K. V oziru na to, da je v Konjicah že stara in pri Sv. Kunigundi nova posojilnica, je še to lep uspeh. —

Vransko. Gotovo se boste čudili gospod urednik, da vam tudi jaz naznanjam veselo novico. V nedeljo smo imeli prvi občni zbor novo ustanovljenega kat. slov. izobraževalnega društva za Vransko. Prišlo je toliko ljudi, da je bila velika soba čisto polna, pa čisto brez vsake agitacije. Predsednikom na zborovanju so bili izvoljeni č. g. E. Vračko, kateri so imeli tudi kako izvrsten govor o velikem pomenu izobraževalnih društev. Navdušenje je bilo veliko. Ko so nehalo govoriti, so jim zaklicali vsi zborovalci gromoviti »živijo«. Pristopilo jih je precej čez 70 udov. Sedaj jih bode še več pristopilo, ko bode društvo začelo enkrat delovati. Tudi mladeniči in dekleta so bili častno zastopani. In novo izvoljeni odbor nam bode tudi porok, da bode društvo dobro delovalo. Kličem pa tudi jaz mlademu društvu; Bog daj svoj blagoslov! Le vrlo naprej! — Vrantski mladeniči.

Žiško bralno društvo priredi dne 22. sušca t. l. podučna predavanja in sicer: 1. Pravilno sajenje sadnih dreves. 2. Nekaj obrisov iz zgodovine in zemljepisa v svrhu lažjega razumevanja časnikov. Sosedje kot domačine vabi k mnogobrojni udeležbi društveni odbor.

Velenje. Bralno društvo Gornje Šaleške doline ima svoje občno zborovanje v sredo, dne 25. marca 1903, točno ob 5. uri po poldan pri g. Vinko Ježovniku v Velenji. Po zborovanju bode tamburaški zbor igral. Kmetje, udeležite se tega zborovanja v velikem številu. Pokažite, da ste zavedni Slovenci!

Iz drugih krajev.

Učiteljski shod se vrši v Ljubljani v sredo dne 8. aprila t. l.

Ivan Orth. Našim čitateljem bo znano, da je avstrijski nadvojvoda Ivan odložil vse časti in hotel živeti kakor načadni meščan in si vzel novo ime Ivan Orth. Kupil je bil ladjo »Margareto« ter z njo vozil po ameriških vodah. Naenkrat se je razneslo, da se je ladja potopila ter da so poginili vsi ljudje, ki so bili na ladji. Ž njimi tudi Ivan Orth. Nobenega sledu ni bilo ne za ladjo, niti za potopljenici. Ali sčasoma so se pojavljale čudne vesti, tu in tam se je prikazal kak mornar iz one Orthove ladje »Margarete«. Sedaj zopet mnogo govore o Ivanu Orthu — in skoro nikdo ne veruje več, da bi bil mrtev. Te dni je pravil v Gmundenu neki Amerikanec, da živi Ivan Orth v južni Ameriki, kjer ima svoje veliko, lepo posestvo.

V svarilo izseljencem. Gališki dež. poslanec g. Stipinski je dobil letos od gališkega deželnega zpora znatno podporo v namen, da preišče, kako se godi izseljencem tako na potovanju kakor tudi v Ameriki. Razkril je čudne stvari, o katerih se bo še govorilo v gališkem deželnem zboru, pa tudi v državnem zboru. Gospod Stipinski se je oblikel kot priprasti gališki kmetič, da se je mogel prepričati, kako se izseljencem godi. Vožni list je vzel pri zastopstvu znanega Misslerja iz Bremena. Ta Missler je prišel kot sluga v Bremen, danes pa ima okoli 40 milijonov mark premoženja. Zaslužil jih je pri izseljencih. Missler izkorisča zlasti slovenske izseljence. G. Stipinski pravi o njem: »Lakota, žeja in krivica so sredstva, s katerimi Missler naše ljudi izsesava. Izseljence natlači Missler na ladijah v smrdljive, nečiste luknje. Nas je bilo kakih 400. Ko je prišel čas, da se vkrcamo na parobrod, zaoril

je zapovedujoči glas: »Nemške ženske — nemški može!« Nemci so šli prvi na parobrod. Tako se dela z namenom, da zasedejo Nemci najugodnejše prostore, kar je velikega pomena pri tako dolgem potovanju. Ko so Nemci odbrali svoje prostore ter jih zasedli, pustili so nas Slovane na ladijo. Nam so ostali samo najgloblji, najgrši, temni, brezračni in nesnažni prostori ali pa so nas pomestili po različnih kotih ter sploh z nami delali kakor z živino. Pri tem pa je pripomniti, da Nemci niso vinarja več plačali, kakor Slovani, pač pa še dostikrat manj. Tako dela Missler že leta in si gro-madi milijone.« G. Stapinski naznanja, da začne odločno delovati proti Misslerju.

Murskemu „Sokolu“ so darovali: g. dr. Grossman v Ljutomeru 20 K, Vrbnjak od Sv. Miklavža 2 K, dr. Hrašovec iz Celja 20 K, kaplan Trstenjak v Kamci pri Mariboru 3 K, Puconja iz Cvena 2 K, župnik Bohanec iz Svetinj 10 K, Lončarec iz Ptuja 10 K, gospa Koser v Juršincih 2 K, dr. prof. Murko v Gradcu 5 K, Klajnšček na Hajdini 2 K, Grahar na Hajdini 1 K, Robek v Zalcu 4 K, Neimenovani Nemec kot odgovor na članek v "Tagesposti" zoper "Murski Sokol" 10 K, Ljutomerski Šnip-šnap 6:32 K, župnik Slavič od Sv. Antona na Pohorju 16 K, "Čitalnica" v Ljutomeru 50 K, dr. Tiplič od Sv. Lenarta v Sl. gor. poslal 38 K, katere so darovali gg.: dekan I. Juršič 10 K, dr. Črmeljenski 5 K, dr. Leščnik, odvetnik 5 K, dr. Tiplič, zdravnik 5 K, Maks Ocvirk, kapelan 2 K, Negovetič, kancelist 2 K, Fr. Krajnc, c. kr. kontrolor 1 K, vsi pri Sv. Lenartu, župnik Pajtler pri Sv. Rupertu 2 K, kapelan Andr. Keček pri Sv. Rupertu 2 K, Jan. Kozoderc, kapelan pri Sv. Urbanu 2 K, Rojs, kmet, I. Ilčič, žup. pri Sv. Bolfenku 1 K, dr. Iv. Dečko iz

Celja 10 K, dr. Pučko iz Ljubljane 5 K, dr. Rosina in dr. Grossmann iz pravde Bohinac contra Zoffal plačane odvetn. stroške 20 K, Joško Rajh nabral pri Sršenu 20 K, slav. okraj. zastop v Ljutomeru 200 K. Skupaj 456:32 K. Vsem "Murskemu Sokolu" naklonjenim ro-doljubom krepak „Na zdar!“

Namesto venca na grob umrlemu č. g. Ivan Skuhala, dekanu v Ljutomeru, so darovali za "Podporno društvo Franc Jožefove šole v Ljutomeru" in "Dijaško kuhinjo v Mariboru" sledeči: po 10 K: Bosina I., vodja finan. straže, Ciuha F., kaplan, Srabocan A., provizor, vsi v Ljutomeru; po 6 K: Čebiš J., vodja železn. postaje v Ljutomeru; po 5 K: dr. Chloupek K., zdravnik, dr. Grossmann K., odvetnik, Kukovec I., velepos. Kryl I., učitelj, Seršen F., trgovac, vsi v Ljutomeru; po 3 K: Kociper I., kaplan v Ljutomeru, Mihalič I., kaplan pri Sv. Krizu; po 2 K: Babnik Lj., tržan, Belšak A., c. kr. kontrolor, oba v Ljutomeru, Cvahtre S., nadučit. v Mali nedelji, Čagran M., urar, Ivančič N., učiteljica, Karba Iv., učitelj, Kočuvan M., c. kr. oficijal, Meznarič M., kaplan, Misja Ant., tajnik posojilnice, Mihalič Mat., učiteljica, vsi v Ljutomeru, Mursa J., velepos. v Krapiji, Postružnik G., učitelj v pok., Razlag Erna, učiteljica, Robič Iv., ravn., Repič F., trgovac, Sever F., tržan, vsi v Ljutomeru, Šoštarič F., župnik v Mali ned., Vaupotič I., gostilničar, Vršič Al., trgovac, Wessner J., učiteljica, Zacherl, učitelj, vsi v Ljutomeru; po 1 K: Bosina I., kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici, Čeh F., učitelj v Ljutomeru, Čirič J., organist pri Sv. Petru, Hajnc J., učiteljica pri Sv. Krizu, Janžekovič L., župnik v Veržeju, Karba A., učiteljica v Ljutomeru, Karba M., sedlar v Ljutomeru, Kniepeis J., briač v Ljutomeru, dr. Lebar J., zdravnik pri Sv. Krizu, Neimenovana v Ljutomeru, Pušenjak Toma, nadučitelj v Cvenu, Rajh Joško, posestnik na Moti, Skuhala P., župnik v pok. v Ljutomeru, Schneider F., nadučitelj v Cezanjevcih, Tomažič J., nadučitelj v Stari cesti, Velnar J., mizar v Ljutomeru, Vrabelj J., solicitator v Ljutomeru, Vršič J., župan v Strojši vasi; po 50 h: Rabenstein J., trgovac v Ljutomeru. Vsem darovalcem „Bog plati!“

Loterijske številke

Gradec 14. marca: 16, 57, 71, 75, 4.
Dunaj 14. marca: 53, 78, 61, 32, 90.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

Fosojilnice v Celju,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo, — Vorschussverein in Cilli, registrirte Genossenschaft m. unbeschrän. Haftung,

kateri se bode vršil 155 1—1

v soboto, dne 28. marca t. l. ob 2. uri popol.

v sejni dvorani Narod. doma v Celju

s sledеčim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Določitev obrestne mere od vlog, deležev in posojil.
5. Razni nasveti.

Načelstvo.

VABILO

na

občni zbor

Posojilnice v Gornjemgradu,

ki se vrši

dne 23. marca 1903, ob 2. uri popol.
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

143 1—1

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računa za l. 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Sprememba pravil.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vrši se isti dan ob 3. uri drugi občni zbor po istem dnevnem redu.

Načelstvo.

Alojzij Pintar,

trgovac v Slovenski Bistrici, priporoča cenjenemu občinstvu celega okraja vsakovrstna zanesljiva kaljiva semena, posebno pravo, čisto štajersko deteljno seme. Barthelnov prašek za živino in svinje, kranjsko redilno štupo itd.

144 4—1

Proda se.

Velika vila (Zinshaus) s sadnim in zelenjadnim vrtom in ena mala hiša, tudi z dvema vrtoma, z vpklopoj posebno primočno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhan, Maribor, Weinbaugasse 23.

120 3—3

Hiša s trgovino, prodaja tobaka in poštinih znakom, blizu petrazredne šole in farne cerkve, se proda. Naslov pove upravnštvo lista.

116 5—3

20 panjev čebel s prestavnim satovjem proda Josip Gselman v Hočah pri Mariboru.

111 3—8

Hiša s petimi sobami, en oral njive in svinjskimi hlevi ter sadonosnikom se po ceni proda v Studencih pri Mariboru. Več pove upravnštvo.

109 3—3

Breja kobila tigraste barve, ki bo povrgla aprila, se proda po ceni. S. Ružička, Maribor.

182 2—2

Dobrodoča gostilna z gospodarskim poslopjem in nekliko poljem se proda vsled bolezni. Vpraša se pri upravnštvo.

124 3—2

Lepa kmetija se prostovoljno proda, leži na okrajni cesti Cmurek—Sv. Lenart, oddaljena od Sv. Ane na Krembergu pol ure, meri 14 oralov, obstoji ji gozd, travniki, njiv, sadovnjaka in vinograda. Stavbe so v dobrem stanu. Cena 2800 gl. 1800 gld. lahko ostane na posestvu. Več lahko kupci poižvedo pri g. Alojzij Vakaj, posestniku in zastopniku banke "Slavije" pri Sv. Ani na Krembergu.

145 2—1

Hiša v Mozirji, blizu cerkve, s popolno pripravo za barvanje, proda Franc Bukšek v Žetalah pri Rogatcu.

150 3—1

V najem se da.

Pekarija se da pod ugodnimi pogoji v najem, blizu križpota dveh okrajnih cest, tik proge in nedaleč od najvažnejše postaje rogaške železniče, kojo sedaj gradi več sto delavcev. — Pekarija se je pred kratkim časom na novo urejila. Več pove Anton Fünk, trgovac v Št. Petru na med. selu, pošta Pristova.

143 1—1

Proste službe.

Postranski zasluzek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljub-

nim in stalno naseljenim osebam s pre-vzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod "1.798" Gradec, poste restante.

235

Pridnega kovaškega pomagača in pridnega fanta, kateri ima veselje do kovačije, sprejme takoj Matej Bregant, kovač v Ore-hovi vesi, pošta Hoče-Slivnica.

117 3—3

Kuharica, katera tudi poljska dela razumi, želi stopiti v primerno službo. — Naslov: J. M. poste restante Sv. Tomaž bl. Ormoža.

107 3—3

Služba orgljavca in mežnarja se odda s 1. majem v Podgorju pri Sloven. gradcu. Stanovanje dobro, poleg vrt. — Bernja vredna 200 K.

123 2—2

Kovačkega učenca (Zeugschmid) 15—18 let starega, ki ima veselje do uka, se uči tri leta in je pri meni vsega prost. Dva pomočnika za izdelovanje in za brušenje sekir, sprejmem Janez Pristownik, pošta Oplotnica pri Poljčanah.

140 2—1

Deklica se sprejme, ki bi imela veselje se šivati učiti. Kje! pove J. N. Peteršič, trgovac na Ptaju.

Priden krojač in hlapec se sprejmeta v zavodu Marijin-bratov v Gradeu, Kirchengasse št. 1. Krojač dobi 18—20 K, hlapec pa 16 K mesečne plače, dobra postrežba, perilo in stanovanje prosto. Le skozi priporočilo gospodov duhovnikov se sprejme. Vstop 1. aprila.

154 (1—1)

Razno.

Za 4 majhne otroke v starosti 6 tednov, 4, 6 in 9 let, se iščejo dobrotniki, ki bi vzeli otroke za svoje, ker je mati uboga in ne more skrbeti zanje. Marija Kosel, Mühlgasse 28.

147 1—1

Kamnolom za mlinške kamne se je otvoril v Orehoceh pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Kamni so najrazvrstnejše kakovosti ter se jamči zanje, da so za mlenje zelo sposobni ter jih priporoča Andrej Jurkovič, gostilničar in trgovac v Okol-slavcih.

146 2—1

Oznanilo. Na prodaj imam 40.000 komadov amerikanskih ključev (rožja) močnih za suho cepiti po 16 in 15 K tisoč kom. 5000 drobnega za korenake po 60 vin. Kdor kupi ključice, mu tudi preskrbim cepiče boljše vrste kakoršna kdo želi in sicer nepozible, po nizki ceni. Kdor želi kupiti, naj se čim preje oglasi pri Martin Zlodenjaku, posestnik v Bodkovcih pošta Juršinci p. P.

141 2—1

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogu

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strave; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega druga blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

→ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. →

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

VABILO na redni občni zbor

Posojiln. v Šmartnu na Paki 152 1—1
dne 29. marca 1903, ob 3. uri popoludne.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računa za l. 1902.
3. Volitev načelništva in nadzorništva.
4. Prememba pravil.
5. Predlogi.

M. Pirtošek, načelnik.

VABILO k 153 1—1 občnemu zboru Posojilnice v Vitanji,

reg. zadruge z neom. zav.
ki se bo vršil

v soboto, dne 28. sušca 1903, ob 3. uri popoludne
v uradni posojiln. sobi.

- Dnevni red: 1. Predložitev in potrjenje računov za l. 1902.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Privoljenje remuneracije načelstvu.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev račun. pregledovalca in njega na mestnika.
6. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ob napovedani uri ne bilo dovolj članov navzočih, vrši se eno uro pozneje drug zbor brez ozira na število vdeležencev.

Načelstvo.

Posojilnica v Makolah

vabi
zadružnike svoje na

redni občni zbor

v četrtek, dne 26. marca 1903, ob 2. uri pop.
v navadni posojilnični pisarni.

Dnevni red: 133 2—2

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računov za l. 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Razni predlogi.

Načelstvo.

Oves za sejanje

belega in črnega kakor tudi oves za krmljenje prodaja po najnižji ceni B. Zamolo v Framu pri Mariboru. 131 3—2

Poljski malec

(gips) 106 12—3

ki je priznano dobro gnojilo priporoča M. Berdajs v Mariboru.

Zelo ugodna priložnost!

Dobro idoča gostilna in trgovina, zraven katere je tudi c. kr. poštni urad in oskrbovalno vsprejetišče, ob okrajni cesti v Ivanjicah, se radi vstopa v državno službo z vsemi poslopji in njivami kakor tudi z za gostilno in trgovino potrebno opravo pod zelo ugodnimi pogoji proda. Vsa poslopja, pri katerih je tudi tako lepa lednica, so v teku zadnjih deset let novo zidana. Na tem mestu se izvaja gostilniška obrt čez 70 let ter je za mesarijo in pekarijo zelo ugoden. Natančna pojasnila daje posestnik 139 3—2

Alojzij Sturm,
c. kr. poštni uradnik in posestnik
v Radgoni (Radkersburg).

Proda se:

eno- in dvovprežni vozovi

tudi se isti zamenjajo in se prevzamejo
popravila vozov po jako nizki ceni.

Franec Ferk,
sedlarški mojster v Mariboru
110 3—3 Augasse 2.

Služba organista in cerkvenika

se razpisuje do 1. majnika t. l. pri župnijski in dekaniji cerkvi sv. Nikolaja v Zavrču. Oženjen cecilijanec ima prednost. — Priporoča se osebna predstava. 135 1—1

J. Kralj, dekan.

L. Buchta,

izdelovatelj rokavic in
bandažist, v Mariboru,
Šolska ul. 2 — Schulgasse 2

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila kakor tudi snaženje. Vse zelo po ceni! 118 4—2

Stefan Kaufman

trgovec z železnino
v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše motike, lopate in drugo železino po najnižji ceni. — Točna in solidna postrežba. 119 8—3

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru
se priporoča
v razna tiskarska dela.

Oklic.

142 2—1

C. kr. okraj. sodnija v Marnbergu daje na znanje, da se bode vsled prošnje kuratorja zapuščine dne 4. jan. 1903 pri Sv. Janžu II, umrle Agate Lesjak prostovoljnim potom prodalo zapuščinsko zemljišče vlož. št. 57 katobčine Sv. Janez II. (krčma) s pritiklino, obsteječo iz gospodarskega in krčmarskega orodja javno dražilo in sicer se določi kot izklicna cena znesek 10.000 K. Hkrati se bodo prodajale tudi druge premakljivosti.

Dražba se bo vršila

dne 4. aprila ob 9. uri dopol.

v poslopju, katero se proda pri Sv. Ivanu II.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne bodo sprejemale.

Premičnine se bodo najboljšemu ponudniku le proti takojšnjemu plačilu ponudnika oddale.

Upnikom, zavarovanim pri zemljišču, ostane zastavna pravica brez ozira na doseženo kupnino. Izkupilo je položiti pri sodniji. Dražbeni pogoji se smejo ogledati pri podpisani sodniji.

C. kr. okrajna sodnija v Marnbergu, oddel. I.,

dne 26. febr. 1903.

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-2

zarezane strešne opeke

(Strangfatz - Dachziegel)

rudeče in črne in

oooooooo glinastih pečij ooooo

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene.

Solidna, dobra in točna postrežba.

Gostilna „pri pošti“
v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 49
nasproti južnemu kolodvoru
Priporočam mojo znano gostilno, koder točim izvrstna narava domača vina, vedno sveže pivo ter postrežem z najokusnejšimi toplimi in mrzlimi jedili. — V obilnem obisk se priporočajoč beležim s spoštovanjem
71 5-5 **Marija Meden.**

Semena! — Semena!
Vse vrste
travnega semena

kakor tudi deteljsko, gozdno in zeliščno seme
v izvrstni kvaliteti,
ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12-3
M. Berdajs,
Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor
na Sofijnem trgu.

Jurij Juteršnik,
slikarski in barbarski mojster v Mariboru,
Mlinske ulice št. 26. (Mühlgasse 26.)

Velec gospodom stavbarskim mojstrom in hišnim posestnikom kakor tudi velec p. n. občinstvu se priporočam v izdelovanje vseh, v mojo stroko spadajočih del. Po mnogoletni skušnji sem v stanu vsa blagohotno mi naklonjena naročila točno, hitro ter najfinejše izgotoviti in sicer kolikor mogoče po nizki ceni.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

151 1-1

J. Juteršnik.

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medyatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medyatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 36

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.